

virksomheder og personer generelt skal være opmærksomme på kunders aktiviteter, som på grund af deres særlige karakter menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det kan for eksempel være, hvor der foretages usædvanlig mange bevægelser på en konto, eller der indsættes et usædvanligt stort beløb set i forhold til kundens normale brug af kontoen. De af loven omfattede personer og virksomheder skal således ikke først være opmærksomme, når mistanken opstår.

I henhold til *stk. 2* skal resultaterne af undersøgelserne opbevares efter reglerne i § 23. Resultaterne af de omtalte undersøgelser hører til den pågældende virksomheds interne arbejdsdokumenter, som den pågældende kunde ikke har adgang til at gøre sig bekendt med. *Stk. 2* er en gennemførelse af FATFs anbefaling nr. 11, som foreskriver, at resultaterne skal noteres og være til rådighed for kompetente myndigheder og revisorer. Hvor omfattende notaterne herom skal være afhænger af forholdets kompleksitet. Oftest vil det være tilstrækkeligt, at virksomheden eller personen noterer sig transaktionens formål.

Til § 7

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 22. Bestemmelsen er en ændring i forhold til den gældende lovs § 10 og § 10 a, idet den vedrører lovetrædelser, der kan straffes med fængsel i over 1 år, hvor det i den nugældende lov alene er overtrædelse af straffeloven.

Formuleringen i den gældende lovs § 10, der taler om en transaktion og om at sætte transaktionen i bero, har i nogle tilfælde givet anledning til tvivl hos underretningsspligtige om, hvorvidt der også var pligt til at underrette, hvis man afviste kunden. Der har også været udtrykt tvivl om, hvorvidt en mistanke, der opstår efter transaktionen, er omfattet af lovens regulering.

Sådan tvivl om lovens område kan betyde, at oplysninger, der ville være væsentlige for kriminalitetsbekæmpelsen, ikke tilgår politiet, hvilket vanskeliggør politiets efterforskning og opklaring af forbrydelser.

Med hensyn til fortolkningen af loven bemærkes, at § 4 i forslaget, i overensstemmelse med definitionen i artikel 1 i direktivet, indeholder forsøg på hvidvask eller terrorfinansiering som en del af definitionen af hvidvask af penge og terrorfinansiering. Direktivets artikel 22 indeholder bestemmelse om, at de omfattede institutter på eget initiativ skal underrette de kompetente myndigheder »om ethvert forhold, som kunne være tegn på hvidvask af penge og terrorfinansiering«.

Det er således en naturlig forståelse, at der også skal gives underretning om kundeforhold, der afvises, hvis der skønnes at være tale om forsøg på hvidvask eller terrorfinansiering. Der er ikke noget legitimationskrav i sådanne tilfælde, men det har alligevel i flere tilfælde været muligt at identificere den pågældende på andet grundlag, herunder på baggrund af oplysninger eller dokumenter, der er modtaget fra den potentielle kunde.

Det bemærkes vedrørende afgrænsningen, at der skal være tale om mistanke om hvidvask af identificerbart direkte udbytte fra de omfattede strafbare forhold. En henvendelse fra en potentiel kunde, der f.eks. vil rådgives om skatteunddragelse ved brug af skattelej, eller andre henvendelser vedrørende endnu ikke begået kriminalitet vil ikke være omfattet af underretningsspligten. Selv når kriminaliteten er begået, er det en forudsætning for anvendelsen af underretningsspligten, at der findes et udbytte, der kan stamme fra kriminaliteten. Loven vedrører alene dispositioner over identificerbart direkte udbytte og indeholder ingen generel pligt til at underrette om mistanke om strafbare forhold eller planlægning heraf.

Særligt vedrørende advokater bemærkes, at de kun er omfattet af loven i relation til klienter. De er derfor ikke underretningsspligtige, hvis de afviser en henvendelse fra en person, hvor der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, men hvor den pågældende ikke har klientstatus.

Bestemmelsen tydeliggør, hvad de af loven omfattede virksomheder og personer skal indgive underretning om. Det præciseres, at også mistanker, der opstår på et senere tidspunkt end transaktionstidspunktet, er omfattet. Dette er i den nuværende hvidvasklov ved 2002-ændringen blevet formuleret for så vidt angår finansiering af terrorisme.

Pligten opstår kun i tilfælde, hvor der rettes henvendelse om et kundeforhold, herunder om et lejligheds-kundeforhold, f.eks. i forbindelse med omveksling af penge. Det er en forudsætning, at henvendelsen vedrører udbytte fra allerede begået kriminalitet eller finansiering af terrorisme, hvor også lovlige midler, f.eks. fra indsamlinger, er omfattet. Således vil f.eks. henvendelser om rådgivning vedrørende påtænkte skatteundragelser ikke være omfattet, hvis der ikke er mistanke om, at henvendelsen reelt vedrører hvidvask eller finansiering af terrorisme.

På samme måde som i dag, hvor underretningsspligten omfatter mistanke om hvidvask af udbytte fra overtrædelser af straffeloven, er det ikke tanken, at de af loven omfattede skal gå ind i en nærmere strafferet-